

El Narcís pseudo-ecologista

La història. Parc Natural de Redes, Astúries, 2015. José Díaz, fotògraf i guia de muntanya, decideix passar 100 dies al seu refugi acompanyat d'un cavall, unes gallines i un complet equip de càmeres digitals.

Les formes. L'empresari, fotògraf i guia de muntanya José Díaz Martínez (Oviedo, 1966), pretén endossar un pretesament documental etnogràfic-ecologista, redescobrint la 'càmara-sytlo' anys 60 del passat segle. O la ficció del cinema

directe que és de manipulació i que vol reduir la ficció manipuladora. Vaja, cinema que juga a gravar successos reals, que pel fet de ser-ho donen la impressió de 'realisme'. Tot plegat, ficció. '100 días de soledad' o la ficció del documental. José Díaz es passa tota l'estona manipu-

lant càmeres digitals, ahora que grapeja grollerament el relat. De fet, s'ha marcat un publi-reportatge sobre la seva pròpia activitat professional. Quan aquest Narcís que se'n va a la muntanya s'emporta un arsenal de bateries, càmeres, drons i pèrtigues per a 'selfies' auto-contemplatius, la solitud que busca el solitari aventurer (?) peca de transcendència impostada. D'aquí aquest pseudo-documental farcit amb imatges 'boni-

ques', de 'profunds' soliloquis existencials, 'filosòfiques' reflexions familiars, d'entomològics plans de detall sobre bitxos i mamífers que udolen al clar de lluna. Tot plegat, barreja de reportatge naturalista a lo Félix Rodríguez de la Fuente i de fulletó tipus 'La casa de la pradera' amb el Michael Landon asturià cansat del rotllo família-unida. Entotsolat en la seva masturbatòria proesa, el Narcís Díaz oblida exhibir, sense filtres lírics, les pe-

núries, els fracassos i les flaqueses corporals (menja, orina, defeca?) d'un ésser humà que abdica uns tres mesos de la civilització. Il·lús de mi: encara espero que semblant Narcís ego-tista s'ofegui en el basal de sota l'era. Pregunta: ¿com aquest bé de déu fílmic ha

tardat 3 anys a estrenar-se? Com si n'hagués estat 3000.

El fons. Val més viure sol que mal acompanyat.

La imatge. L'aranya teixint la traïdora teranyina.

La frase. 'Yo siempre he querido volar', que confessa el guia. Doncs ja tardes, kamicaze.

La recomanació. Per a muntanyencs amb ganes de viure aventures solitàries, tal vegada somniedes.

100 días de soledad

Directors: José Díaz i Gerardo Olivares.

Guió: José Díaz Martínez, Gerardo Olivares.
**Espanya, 2015. 93'.
Funatic Lleida.**